

Roosendaal, 5 juni 2018

Aan de wethouder van Duurzaamheid,
Zorg, Volksgezondheid en Bestuurlijke vernieuwing
van de Gemeente Roosendaal,
Mevr. K. Koenraad

Betreft: reactie Lokale nota gezondheidsbeleid 2018-2021
Uw brief Gemeente Roosendaal d.d. 28 maart 2018

Geachte mevrouw Koenraad,

De Adviesraad Sociaal Domein Roosendaal ontving de reactie van uw ambtsvoorganger, dhr. C van Poppel, op ons schrijven van 19 maart 2018 waarin wij een aantal kanttekeningen plaatsten bij de door de Gemeente Roosendaal uitgebrachte nota *Naar een gezond en veerkrachtig Roosendaal* + de daarbij horende Bijlage als *speerpunten*. De betreffende brief zenden wij als bijlage mee.

Allereerst dienen wij toe te geven dat de opmerking onzerzijds, niet of amper bij de voorbereiding van de nota betrokken te zijn geweest, onjuist is. Door interne afstemmingsperikelen, versterkt door het vertrek van de vorige voorzitter, is deze zaak niet goed behandeld van onze kant. Wij bieden daarvoor excuses aan.

Dit gezegd zijnde laat dit onverlet dat wij onze twee andere kanttekeningen bij de Beleidsnota overeind houden.

Onze reactie is ingegeven omdat wij nog steeds van mening zijn dat veel problemen te veel geïndividualiseerd worden en te weinig bekeken worden in de maatschappelijke context waarin mensen leven. Ten overvloede merken we op dat dit niet een probleem is dat zich enkel in Roosendaal aandient maar alle gemeenten in het land worstelen daarmee.

Met name in de deelterreinen *Psychisch gezond en weerbaar (3)* en *Sociale verbondenheid (4)* zien wij weinig structurele aangrijpingspunten waardoor de situatie van mensen verbeterd kunnen worden. Het geven van voorlichting op scholen en het erbij betrekken van ouders zijn weliswaar een goed middel om jongeren beter weerbaar te maken maar zou dan ook niet eens naar de mentaliteit van meerderheden gekeken moeten worden? Zoals in de nota geschreven staat, worden weinig interventies voor volwassenen en ouderen ondernomen.

In een nota over armoedebestrijding vorig jaar stond aangegeven dat de Gemeente Roosendaal voornemens is ervaringen vanuit de *hersenswetenschappen* te gaan introduceren. Daarbij wil men pogen een situatie te realiseren dat bij armoede, waarbij vaak cumulerende factoren elkaar versterken en een steeds verdergaand gevoel van hopeloosheid bewerkstelligen, personen (of een gezin) weer meer de regie over de persoonlijke situatie in handen krijgen. Onzerzijds wordt onderkend dat een veelheid van zinvolle initiatieven door organisaties, hulpverleners, leerkrachten, vrijwilligers, etc. ondernomen wordt en dat moeten ze zeker blijven doen. Echter, waar het ons om gaat is de vraag of al die initiatieven niet schots en scheef door elkaar lopen en zich als los zand ten

opzichte van elkaar verhouden...? Is dan een tijdelijke oplossing (bijv. een suppletie) niet een pleister op de wonde terwijl dieper gaande oorzaken buiten beschouwing blijven...

Daarom willen wij u als nieuwe portefeuillehouder het volgende in overweging geven:

Is het nou zo een gekke gedachte dat Roosendaal zich afficheert als 'een sociale gemeente'.

Regelmatig vernemen we dat Roosendaal zichzelf beschouwt als een 'onderwijs'- of 'groene' stad waarbij overigens getwist kan worden of de bewijsvoering bij die stellingnamen nou direct ijzersterk is (*d.w.z.: in vergelijking met andere Gemeenten*).

Op twee gebieden zou het gezicht van een sociale gemeente concreet kunnen worden:

1.

- een indringende actie waarbij zwerfvuil wordt aangepakt en niet speciale teams van de Gemeente en welwillenden de rommel (blikjes en plastic vuil) van een groot leger gemakzuchtigen opruimen; 'Roosendaal, een schone stad' zou wellicht zelfs met billboards langs de A-58 en de A-17 uitgedragen kunnen worden.

Van ambtelijke zijde hebben we vernomen dat de Gemeente reeds veel initiatieven ontplooit en daar de benodigde middelen voor vrij maakt. Het teleurstellende, voor zowel de burger als de Gemeente, is dat voor de buitenstaander niet zo veel te merken is.

2.

- meer invoelingsvermogen bij de ongeveer 85% van de Roosendaalse bevolking die het redelijk voor de wind gaat en die niet door tal van narigheden gekweld worden dat ze daar slapeloze nachten aan overhouden.

Is het te hoog gegrepen om vragen te stellen

- waarom jongeren aan drugs geraken en ouderen volharden in overmatig alcoholgebruik;
- waarom je een niet goed Nederlands sprekend iemand niet direct als een vijand behoeft te beschouwen;
- waarom je gerust een eigen normen- en waardenpatroon mag hebben maar daardoor niet intolerant kunt worden t.o.v. hen die daarvan afwijken.

Het moge duidelijk zijn dat dit met tal van andere vragen is uit te breiden.

Schrijver dezès heeft in het begin van zijn beroeps carrière in de jaren zeventig meegewerkt aan een project waarvan de slogan luidde: "Zeist maakt Zeist wijzer!".

Is het dan te hoog gegrepen om een actie te ondernemen waarbij "Roosendaal maakt Roosendaal socialer" het Leitmotiv is ... Dat dit in den lande waarschijnlijk nog niet vertoond is, behoeft o.i. niet als een zwakte uitgelegd te worden.

Integendeel, misschien worden andere gemeenten er wel door geïnspireerd!

Uiteraard is de Adviesraad bereid bovenstaande toe te lichten.

Van de gelegenheid maken we gebruik u te verzoeken binnenkort tot een afspraak te komen om kennis met de Adviesraad te maken en een aantal lopende zaken door te spreken.

Met vriendelijke groet,

namens de Adviesraad Sociaal Domein Roosendaal,

Dr. Jan J.C. Huige
Voorzitter

Bijlage: Brief aan C. Van Poppel